

TRÔNG MÊ LINH

Màn 4/4 (màn cuối)

Màn mở. Trong tiếng trống thúc quân của Hai Bà, một nhóm quân Tàu 5, 7 tên tả tơi giáp áo, tên cầm gươm, tên cầm gậy, tên tay không vừa chạy vừa khóc la ơ ơ. Một tên té sấp, đưa tay ôm lấy chân tên bên cạnh làm tên này dừng lại. Cả bọn đứng nghỉ mệt, thở dốc. Một tên than:

- **Hày, có biết ngõ nào đâu mà chạy ...
Chúng đánh mạnh ghê, tứ phía, tơi bời
Cái lầy đây có lẽ tại ông chời
Ông phạt bọn mình sang đây tàn phá...
Ngày hôm lầy ngộ bị sao quả tạ
Chỉ chạy thôi mà gãy mất cái giò
Cũng tại ông chời ông chẳng phù cho
Hán quốc, thiên triều mới thua tơi tả**

Một tên mắng:

- **Miệng mồm muối, nị lói chi mà lạ
Mình dân thiên triều, chúng bọn Nam Man
Mình sang đây thì mình phải làm quan
Còn bọn chúng là bầy tôi, nô dịch
Lỗi là tại quan của ta, Tô Định
Chẳng đề phòng bọn nó nổi lên thôi**

(giọng hoảng hốt)

Chạy mau đi, chúng đến ...chết cha dzôi ...

Quân Hai Bà tràn đến. Quân Tàu cầm cự để tìm lối thoát. Trận xáp chiến xảy ra giữa hai bên. Một tên lính Tàu bị thương ôm tay gào:

**- Ông chời ơi, quân chúng sao dũng mãnh
Gươm bén ghê, nó chém trúng tay tôi
Vết chém làm tôi đau thấy ông chời
(khóc và xoa tay...)
Đừng đánh nữa, ngộ hàng vô điều kiện
Máu chảy rồi nè ngộ chưa muốn chết
Chạy lối nào, chỉ ngộ chạy mau đi**

Một tên lính Tàu kéo tay hấn chỉ lối chạy:

**- Chạy lối này mau, đừng đó làm chi
Hay nị muốn bị chúng xin tí huyết ?**

Tên kia lắc đầu rồi chạy theo đồng bọn. Quân ta đuổi theo vào hậu trường.

Một đám bại quân khác đang trên đường tẩu thoát tiến ra sân khấu, có tên bị thương được đồng bọn cõng theo, có tên khóc la ồm tỏi. Cả bọn mệt, đứng lại thở. Tên đầu toán ra lệnh:

**- Chạy...
Chạy mau nữa ta mới hòng thoát chết
Ta nghỉ ư ? chúng tới chém bay đầu
(tay chỉ vào trong hậu trường)
Chạy cho nhanh, hướng ấy, lối về Tàu
Đường chỉ độ hơn ngày là biên giới
Qua biên giới thì ta không phải vôi
Sẽ được nghỉ ngơi, ăn uống, thuốc men
Nhưng bây giờ thì phải cố đi nhen
Ai trái lệnh là mất đầu, chém bỏ**

Lệnh trên thế, nghe rõ chưa ???

Đám bại binh đồng thanh:

- Nghe rõ !!!

Đám bại binh chưa kịp chạy thì quân Hai Bà, nữ tướng Lê Chân, Thục Nương và một số nghĩa quân đuổi kịp. Thục Nương vung gươm hét:

**- Giặc ác đây rồi... đánh toi bọn nó
Không để một tên chạy thoát về Tàu
Bay đừng mong thoát khỏi chốn này đâu
Đón lưỡi kiếm của ta, loài sâu bọ!**

Thục Nương vung gươm đánh với tên đầu bọn trong khi nghĩa quân đánh xáp lá cà với đám tàn quân. Sau vài đường gươm, Thục Nương giết chết tên giặc Hán. Bọn giặc thấy tên đầu đảng chết, sợ quá, hè nhau khiêng xác chạy đi. Thục Nương chỉ tay về phía giặc thúc quân đuổi theo:

**- Nghĩa quân mau hãy đuổi theo bọn nó
Vung gươm thiêng cho giặc phải toi bời
Để chúng không còn ôm mộng làm trời
Trên nước Việt mà tác oai tác quái !**

Lê Chân đưa tay ngăn:

**- Con đường ấy lối mòn lên biên ải
Lắm suối nhiều đèo rất đổi gian nguy
Ta đến nơi chúng đã vượt biên thù
Quân ta mệt, công trình kia rất uổng
Chúng chạy về Tàu, thôi, ta trở xuống
Cùng nghĩa quân chờ lệnh mới, thi hành
Cuộc chiến sắp tàn, núi biếc sông xanh
Sẽ vang trống Mê Linh mừng chiến thắng ..**

Thục Nương gật đầu đồng ý:

**- Có lý lắm, đường về bao dặm thẳng
Thôi, ta đi tung vó ngựa sa trường
Đem tuổi xanh mộng biếc đắp quê hương
Cho thỏa chí anh thư, dòng hào kiệt**

Một nữ nghĩa quân vùng kiếm:

**- Thưa, đúng thế, vì ta nòi giống Việt
Nên rất hào hùng, gái cũng như trai
Bất khuất đường gươm dũng cảm, anh tài
Yêu dân nước quyết xây nền tự chủ**

Tiếng trống nổi lên, Lê Chân giục giã:

**- Trống đã vang rồi... thôi, ta đi chứ
Muôn thuở oai hùng tiếng Trống Mê Linh ...**

Tiếng vọng từ hậu trường :

- Mê Linh ...Mê Linh....Mê Linh...

Lê Chân và Thục Nương đưa quân quay trở về lối cũ.

Tiếng loa:

- Nghe đâynghe đây ...

Dưới ngọn cờ khởi nghĩa của Trưng Trắc và Trưng Nhị, chính nghĩa chói sáng và toàn dân già trẻ gái trai đã đoàn kết, hiệp lực với Hai Bà đứng lên đánh đuổi quân xâm lược, đập tan ách thống trị tham tàn ác độc của quân Tàu, dựng nền tự chủ ấm no cho dân, cho nước. Tướng Tàu là Thái thú Tô Định đã thua. Quân Tàu, lớp chết, lớp bị thương đã dạt nhau chạy trốn về cố quốc. Quân ta đã lấy lại được giang sơn bờ cõi. Dân chúng của 65 thành trì vùng Lĩnh Nam đang hát mừng chiến thắng. Trưng Trắc và Trưng Nhị lên ngôi vua, xưng là Trưng Nữ

Vương đóng đô ở huyện Mê Linh và bắt đầu công cuộc dựng xây nền độc lập, ghi dấu ngàn năm trang sử Việt bất khuất oai hùng. Nghe đây ...nghe đây ...

Trưng Trắc và Trưng Nhị trong vương phục màu vàng tay cầm kiếm tiến ra cùng quân lính giữa cờ xí trống phách tung bừng. Hai bà oai hùng đứng bên các nữ tướng Lê Chân, Thục Nương ...Tất cả đồng ca bản Trưng Nữ Vương, nhạc và lời Thẩm Oánh:

Trưng Nữ Vương lau phấn son mưu thù nhà
Mài gươm vang khúc toàn thắng hùng ca
Thu về giang sơn cho lòng uy gái Nam
Bầu trời Á sáng ngời ánh quang

Nợ nước phó tay người nhi nữ
Tình riêng cứu nguy cho toàn dân
Một lòng trung trinh son sắt bền
Hát Giang sóng rền

Trưng Nữ Vương dày đức cao ơn
Xin ứng linh ban phúc cho giang sơn hoà bình
Trưng Nữ Vương nước non còn đó
Giống Lạc Hồng quyết kiên lòng bồi đắp non sông

Hồn quốc gia mờ phai má đào
Nhà Việt lặng buồn, rầu rĩ, sầu đau
Xui lòng nhi nữ mưu phục thù
Mê Linh ngợp trời cờ Việt sắc phôi

Mang phấn son tô màu sơn hà
Một lòng vì nước, vì nhà
Cho Việt Nam muôn đời hùng cường
Nhờ ơn đức Trưng Vương

Một hồi trống vang
Màn hạ

Ghi chú:

1- Lời bài Trưng Nữ Vương viết theo trí nhớ của tác giả, xin thứ lỗi nếu có chữ nào không đúng.

2- **Tác giả hoan nghênh mọi phổ biến và trình diễn vở kịch thơ Trưng Mê Linh. Yêu cầu không sửa đổi bất cứ chữ hay đoạn nào của vở kịch. Mọi trích dịch xin ghi rõ xuất xứ và tên tác giả.**

Viết xong ngày 8 tháng 2 năm 2013 tức ngày 28 Tết cuối năm Nhâm Thìn.

Ngô Minh Hằng

www.vietnamvanhien.org

